

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1968

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
88

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

Α.Ν. 366. Περί κυρώσεως της Διεθνούς Συμβάσεως «περί των υποχρεώσεων του έφοπλιστού εν περιπτώσει άσθενείας, άτυχήματος ή θανάτου των ναυτικών». . . . 1

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Περί χρηματοδοτήσεως Ξενοδοχειακών επιχειρήσεων υπό των Έμπορικών Τραπεζών και των Τραπεζών Έπενδύσεων, προποιοτήσεως και συμπληρώσεως άποφ. της Ν. Ε. (συν. 4422) 130.7.66, 145119) 19.4.67 και 148618) 20.1.68 2

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 366 (1)

Περί κυρώσεως της Διεθνούς Συμβάσεως «περί των υποχρεώσεων του έφοπλιστού εν περιπτώσει άσθενείας, άτυχήματος ή θανάτου των ναυτικών».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ήμετέρου Ύπουργικού Συμβουλίου, άπαφασίσσαμεν και διατάσσουμεν:

Άρθρον 1.

1. Κυρούται και έχει ισχόν νόμου, ή υπό αριθ. 55 Διεθνής Σύμβασις «περί υποχρεώσεων του έφοπλιστού εν περιπτώσει άσθενείας, άτυχήματος ή θανάτου του ναυτικού», υπογραφείσα εν Γενεύη την 6ην Οκτωβρίου 1936 και της οποίας το κείμενον εις την άγγλικήν και ή μετάφρασις εις την έλληνικήν παρατίθενται εν τέλει του παρόντος Νόμου.

2. Έξαιρούνται των διατάξεων του παρόντος Νόμου και της δι' αυτού κυρουμένης συμβάσεως:

α) Τα πρόσωπα τα άπασχολούμενα επί πλοίων δια λογαριασμών εργοδότην άλλου και ουχι του έφοπλιστού.

β) Τα πρόσωπα τα άπασχολούμενα αποκλειστικώς εις τους λιμένας, εις την έπισκευήν, τον καθαρισμόν ή την φόρτωσιν ή εκφόρτωσιν των πλοίων.

γ) Τα μέλη της οίκογενείας του έφοπλιστού.

δ) Οί πλοηγοί.

Άρθρον 2.

1. Αί υποχρεώσεις του έφοπλιστού δεν έχουν έφαρμογήν ως προς την άσθενείαν ούτε ως προς τον θάνατον τον ήφαιλόμενον άμέσως εις την άσθενείαν, όσάκις ο ναυτικός, καλούμενος προς τούτο, άρνείται να υποβληθῆ εις Ιατρικήν εξέτασην κατά την σύναξιν της συμβάσεως ναυτολογήσεως.

1. Περί του γεγονότος τούτου γίνεται μνεία εν τῷ ναυτολογίῳ του πλοίου δια πράξεως της ναυτολογούσης άρχῆς υπογραφομένης παρ' αὐτῆς, του έφοπλιστού ή του νομίμου αντιπροσώπου του και του ναυτικού.

Άρθρον 3.

1. Εν περιπτώσει άσθενείας, άτυχήματος ή θανάτου μέλους του πληρώματος, ο πλοίαρχος τῆς συμπράξει και δύο άξιωματικών, ή, εν έλλείψει αὐτῶν, δύο άλλων μελῶν του πληρώματος, συντάσσει έκθεσιν άπογραφῆς των εν τῷ πλοίῳ καταλειφθέντων πραγμάτων, διαφυλάττει δὲ και παραδίδει ταῦτα μετὰ αντιγράφου της έκθέσεως άπογραφῆς, ἅμα τῷ κατάπλω, εις την Διμενικήν ή Προξενικήν Αρχήν, ήτις, μεριμνᾷ δια την άποστολήν τούτων εις τους δικαιούχους. Δυναμένη, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ πραγμάτων υποκειμένων εις ταχείαν φθοράν ή συντρέχει άλλος άποχρῶν λόγος, να εκποιήσῃ ταῦτα ὑπὲρ των δικαιούχων. Το τίμημα παρακατατίθεται εις τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμείον, περιέρχεται δὲ εις την περιουσίαν αὐτοῦ μετὰ διετίαν ἀπὸ της καταθέσεως, ἐφ' ὅσον κατά τὸ διάστημα τούτο δεν ἤθελεν ζητηθῆ.

2. Έὰν τὰ εὑρεθέντα πράγματα εἶναι ἐπικίνδυνα εις την υγείαν των ἐπιβαίνόντων καταστρέφονται, γινομένης μνείας περὶ τούτου εν τῇ έκθέσει άπογραφῆς.

Άρθρον 4.

Ο παρῶν Νόμος και ή δι' αὐτοῦ κυρουμένη σύμβασις δεν θίγουν την κειμένην περὶ εὐθύνης των έφοπλιστῶν εις περιπτώσειν άτυχήματος εν τῇ ἐργασίᾳ νομοθεσίαν, τὰς σχετικὰς πρὸς τὸ άτύχημα και την άσθενείαν διατάξεις του Κώδικος Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου ως και άποφάσεις, ἔθιμα ή συμφωνίας μεταξὺ έφοπλιστῶν και ναυτικῶν, ἐφ' ὅσον ἐξασφαλίζουν ὅρους εὐνοϊκωτέρους των εν τῇ κυρουμένη συμβάσει προβλεπομένων πλην των περιπτώσεων δια τὰς οποίας θάσει των διατάξεων της συμβάσεως ἐπιτρέπεται διαφορετικῆ ρύθμισις

παρά τῆς Ἑθνικῆς Νομοθεσίας καὶ αἱ ὁποῖα παραμένουν ἰσχυραί.

Ἄρθρον 5.

Ὁ παρῶν Νόμος καὶ ἡ δι' αὐτοῦ κυρωμένη σύμβασις ἄρχονται ἰσχύοντες δώδεκα μῆνας ἀφ' ἧς καταχωρηθῆ εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἑργασίας ἢ ἐπικύρωσις τῆς συμβάσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου 1968

Ἐν Ὄνοματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, ΚΩΝ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΕΥΣΤΑΘ. ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ, ΛΘ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΣΠ. ΛΙΖΑΡΔΟΣ, ΣΠΥΡ. ΛΑΜΠΙΡΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἀπριλίου 1968

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ

Convention concerning the Liability of the Shipowner in Case of Sickness, Injury or Death of Seamen.

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Twenty-first Session on 6 October 1936, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the liability of the shipowner in case of sickness, injury or death of seamen, which is included in the second item on the agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention, adopts this twenty-fourth day of October of the year one thousand nine hundred and thirty-six the following Convention, which may be cited as the Shipowners' Liability (Sick and Injured Seamen) Convention, 1936:

Article 1.

1. This Convention applies to all persons employed on board any vessel, other than a ship of war, registered in a territory for which this Convention is in force and ordinarily engaged in maritime navigation.

2. Provided that any Member of the International Labour Organisation may in its national laws or regulations make such exceptions as it deems necessary in respect of

- a) persons employed on board,
 - i) vessels of public authorities when such vessels are not engaged in trade;
 - ii) coastwise fishing boats;
 - iii) boats of less than twenty-five tons gross tonnage;
 - iv) wooden ships of primitive build such as dhows and junks;
- b) persons employed on board by an employer other than the shipowner;
- c) persons employed solely in ports in repairing, cleaning, loading or unloading vessels;
- d) members of the shipowner's family;
- e) pilots.

Article 2.

1. The shipowner shall be liable in respect of
 - a) sickness and injury occurring between the date specified in the articles of agreement for reporting for duty and the termination of the engagement;
 - b) death resulting from such sickness or injury;
2. Provided that national laws or regulations may make exception in respect of
 - a) injury incurred otherwise than in the service of the ship;
 - b) injury or sickness due to the wilful act, default or misbehaviour of the sick, injured or deceased person;
 - c) sickness or infirmity intentionally concealed when the engagement it entered into.
3. National laws or regulations may provide that the shipowner shall not be liable in respect of sickness, or death directly attributable to sickness, if at the time of the engagement the person employed refused to be medically examined.

Article 3.

For the purpose of this Convention, medical care and maintenance at the expense of the shipowner comprises;

- a) medical treatment and the supply of proper and sufficient medicines and therapeutical appliances; and
- b) board and lodging.

Article 4.

1. The shipowner shall be liable to defray the expense of medical care and maintenance until the sick or injured person has been cured, or until the sickness or incapacity has been declared of a permanent character.

2. Provided that national laws or regulations may limit the liability of the shipowner to defray the expense of medical care and maintenance to a period which shall not be less than sixteen weeks from the day of the injury or the commencement of the sickness.

3. Provided also that, if there is in force in the territory in which the vessel is registered a scheme applying to seamen of compulsory sickness insurance, compulsory accident insurance or workmen's compensation for accidents, national laws or regulations may provide.

a) that a shipowner shall cease to be liable in respect of a sick or injured person from the time at which that person becomes entitled to medical benefits under the insurance or compensation scheme.

b) that the shipowner shall cease to be liable from the time prescribed by law for the grant of medical benefits under the insurance or compensation scheme to the beneficiaries of such schemes, even when the sick or injured person is not covered by the scheme in question, unless he is excluded from the scheme by reason of any restriction which affects particularly foreign workers or workers not resident in the territory in which the vessel is registered.

Article 5.

1. Where the sickness or injury results in incapacity for work the shipowner shall be liable.

a) to pay full wages as long as the sick or injured person remains on board;

b) if the sick or injured person has dependants, to pay wages in whole or in part as prescribed by national laws or regulations from the time when he is landed until he has been cured or the sickness or incapacity has been declared of a permanent character.

2. Provided that national laws or regulations may limit the liability of the shipowner to pay wages in whole or in part in respect of a person no longer on board to a period which shall not be less than sixteen

weeks from the day of the injury or the commencement of the sickness.

3. Provided also that, if there is in force in the territory in which the vessel is registered a scheme applying to seamen of compulsory sickness insurance, compulsory accident insurance or workmen's compensation for accidents, national laws or regulations may provide.

a) that a shipowner shall cease to be liable in respect of a sick or injured person from the time at which that person becomes entitled to cash benefits under the insurance or compensation scheme;

b) that the shipowners shall cease to be liable from the time prescribed by law for the grant of cash benefits under the insurance or compensation scheme to the beneficiaries of such schemes, even when the sick or injured person is not covered by the scheme in question, unless he is excluded from the scheme by the reason of any restriction which affects particularly foreign workers or workers not resident in the territory in which the vessel is registered.

Article 6.

1. The shipowner shall be liable to defray the expence of repatriating every sick or injured person who is landed during the voyage in consequence of sickness or injury.

2. The port to which the sick or injured person is to be returned shall be

a) the port at which he was engaged; or
b) the port at which the voyage commenced; or
c) a port in his own country or the country to which he belongs; or

d) another port agreed upon by him and the master or shipowner, with the approval of the competent authority.

3. The expense of repatriation shall include all charges for the transportation, accommodation and food of the sick or injured person during the journey and his maintenance up to the time fixed for his departure.

4. If the sick or injured person is capable of work, the shipowner may discharge his liability to repatriate him by providing him with suitable employment on board a vessel proceeding to one of the destinations mentioned in paragraph 2 of this Article.

Article 7.

1. The shipowner shall be liable to defray burial expenses in case of death occurring on board, or in case of death occurring on shore if at the time of his death the deceased person was entitled to medical care and maintenance at the shipowner's expense.

2. National laws or regulations may provide that burial expenses paid by the shipowner shall be reimbursed by an insurance institution in cases in which funeral benefit is payable in respect of the deceased person under laws or regulations relating to social insurance or workmen's compensation.

Article 8.

National laws or regulations shall require the shipowner or his representative to take measures for safeguarding property left on board by sick, injured or deceased persons to whom this Convention applies.

Article 9.

National laws or regulations shall make provision for securing the rapid and inexpensive settlement of disputes concerning the liability of the shipowner under this Convention.

Article 10.

The shipowner may be exempted from liability under

Article 4, 6 and 7 of this Convention in so far as such liability is assumed by the public authorities.

Article 11.

This Convention and national laws or regulation relating to benefits under this Convention shall be so interpreted and enforced as to ensure equally of treatment to all seamen irrespective of nationality, domicile or race.

Article 12.

Nothing in this Convention shall affect any law, award, custom or agreement between shipowners and seamen which ensures more favourable conditions than those provided by this Convention.

Article 13.

1. In respect of the territories referred to in Article 35 of the Constitution of the International Labour Organisation, each Member of the Organisation which ratifies this Convention shall append to its ratification a declaration stating

a) the territories in respect of which it undertakes to apply the provisions of the Convention without modification.

b) the territories in respect of which it undertakes to apply the provisions of the Convention subject to modifications, together with details of the said modifications.

c) the territories in respect of which the Convention is inapplicable and in such cases the grounds on which it is inapplicable;

d) the territories in respect of which it reserves its decision.

2. The undertakings referred to in sub-paragraphs (a) and (b) of paragraph 1 of this Article shall be deemed to be an integral part of the ratification and shall have the force of ratification.

3. Any Member may by a subsequent declaration cancel in whole or in part any reservations made in its original declaration in virtue of subparagraphs (b), (c) or (d) of paragraph 1 of this Article.

Article 14.

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 15.

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 16.

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered, the Director-General of the International Labour Office shall so notify all the members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 17.

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force,

by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 18.

At the expiration of each period of ten years after the coming into force of this Convention, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 19.

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or part, then, unless the new Convention otherwise provides,

a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 17 above, if and when the new revising Convention shall have come into force.

b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 20.

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

Σύμβασις 55.

Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἐν περιπτώσει ἀσθενείας ἢ θανάτου τῶν ἐργατῶν θαλάσσης.

Ἡ Γενικὴ Συνδιάσκεψις τῆς Διεθνοῦς Ὄργανώσεως τῆς Ἑργασίας.

Συγκληθεῖσα ἐν Γενεύῃ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἑργασίας, καὶ συνελευθεύσα αὐτόθι τὴν ἡμέραν Ὀκτωβρίου 1936 εἰς τὴν εἰκοστὴν πρώτην αὐτῆς σύνοδον.

Ἀφοῦ ἀπεφάσισεν τὴν ἀποδοχὴν διαφόρων προτάσεων σχετικῶν πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἐν περιπτώσει ἀσθενείας, ἀτυχήματος ἢ θανάτου τῶν ἐργατῶν θαλάσσης, ζήτημα περιλαμβανόμενον εἰς τὸ δεύτερον θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς συνόδου.

Ἀφοῦ ἀπεφάσισεν ὅτι αἱ προτάσεις αὗται δεόν νὰ λάβουν τὸν τύπον διεθνοῦς Συμβάσεως.

Ἀποδέχεται σήμερον, εἰκοστὴν τετάρτην Ὀκτωβρίου χίλια ἑνεακόσια τριάντα ἕξ τὴν ὡς ἔπεται Σύμβασιν ἣτις ἀποκαλεῖται Σύμβασις περὶ ὑποχρεώσεων τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἐν περιπτώσει ἀσθενείας ἢ ἀτυχήματος εἰς ἐργασίας θαλάσσης, 1936.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς πᾶν πρόσωπον ἀπασχολούμενον ἐπὶ πλοίου, οὐχὶ πολεμικοῦ, νηολογημένου εἰς ἕδαφος διὰ τὸ ὁποῖον ἰσχύει ἡ παρούσα Σύμβασις καὶ πραγματοποιήσας συνήθως θαλασσίαν ναυσιπλοΐαν.

2. Ἐν τούτοις πᾶν Μέλος τῆς Διεθνοῦς Ὄργανώσεως τῆς Ἑργασίας δύναται νὰ προβλέπῃ ἐν τῇ ἐθνικῇ αὐτοῦ νομοθε-

σίᾳ οἰασδήποτε ἐξαιρέσεις ἢ θελεῖ κρίνει ἀναγκαίως ὅσον ἀφορᾷ:

α) Τὰ πρόσωπα τὰ ἀπασχολούμενα ἐπὶ:

1ον) Πλοίων ἀνηκόντων εἰς δημοσίαν ἀρχήν, ὡσάκις τὰ ἐν λόγῳ πλοία δὲν ἔχουν ἐμπορικὸν προορισμὸν.

2ον) Πλοίων παρακτίου ἀλιείας.

3ον) Πλοίων ἀκαθάριστου χωρητικότερος κατωτέρως τῶν 25 κόρων.

4ον) Ευλίων πλοίων πρωτογενοῦ κατασκευῆς εἰς τὰ ἀρχαῖα ἰστιοφόρα καὶ τὰ συνικὰ ἰστιοφόρα (JONQUES).

β) Τὰ πρόσωπα τὰ ἀπασχολούμενα ἐπὶ πλοίων διὰ λογαριασμὸν ἐργοδότη ἄλλου καὶ οὐχὶ τοῦ ἐφοπλιστοῦ.

γ) Τὰ πρόσωπα τὰ ἀπασχολούμενα ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς λιμένας, εἰς τὴν ἐπισκευήν, τὸν καθαρισμὸν ἢ τὴν φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν τῶν πλοίων.

δ) Τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐφοπλιστοῦ.

ε) Τοὺς πλοηγούς.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἐφοπλιστοῦ δεόν νὰ καλύπτουν τοὺς κινδύνους:

α) Ἀσθενείας ἢ ἀτυχήματος ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἐπέλθει μεταξὺ τῆς ἐν τῇ συμβάσει ναυτικῆς ἐργασίας, ὀριζομένης ἡμερομηνίας διὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ὑπηρεσίας καὶ λήξιν αὐτῆς.

β) Θανάτου προκύπτοντος ἐκ τῆς αὐτῆς ἀσθενείας ἢ ἀτυχήματος.

2. Ἐν τούτοις ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία δύναται νὰ προβλέπῃ ἐξαιρέσεις:

α) Δι' ἀτύχημα μὴ ἐπισυμβαῖνον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου ὑπηρεσίας.

β) Δι' ἀτύχημα ἢ ἀσθένειαν ἐφ' ὅσον ὀφείλονται εἰς πρᾶξιν ἐκ προθέσεως ἢ ἐκούσιον σφάλμα ἢ εἰς ἀνάριστον διαγωγὴν τοῦ ἀσθενοῦς, τοῦ τραυματίου ἢ τοῦ ἀποθιπόντος.

γ) Δι' ἀσθένειαν ἢ ἀναπηρίαν ἀποκρυβεῖσταν ἐκούσιως κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς προσλήψεως.

3. Ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία δύναται νὰ προβλέπῃ ὅτι αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἐφοπλιστοῦ δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ὡς πρὸς τὴν ἀσθένειαν οὐδὲ ὡς πρὸς τὸν θάνατον τὸν ὀφειλόμενον ἀμέσως εἰς τὴν ἀσθένειαν, ὡσάκις τὸ ἀπασχολούμενον πρόσωπον ἀρνεῖται νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἰατρικὴν ἐξέτασιν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συνάψεως τῆς συμβάσεως ἐργασίας.

Ἄρθρον 3.

Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παρουσίας Συμβάσεως ἢ εἰς ἕαρος τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἀντίληψις περιλαμβάνει:

α) Τὴν ἰατρικὴν περίθαλψιν καὶ τὴν χορήγησιν τῶν φαρμάκων καὶ ἄλλων θεραπευτικῶν μέσων εἰς ποιότητα καὶ ποσότητα ἐπαρκεῖς.

β) Τὴν διατροφήν καὶ στέγασιν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ ἀντίληψις δεόν νὰ ἐκρύνῃ τὸν ἐφοπλιστὴν, μέχρις ἰάσεως τοῦ ἀσθενοῦς ἢ τοῦ τραυματίου ἢ μέχρι διαπιστώσεως τοῦ διαρκοῦς χαρακτῆρος τῆς ἀσθενείας τῆς ἀνικανότητος.

2. Ἐν τούτοις ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία δύναται νὰ προβλέπῃ ὅτι ἡ εἰς ἕαρος τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἀντίληψις δύναται νὰ περιερίζεται εἰς χρονικὴν περίοδον ἣτις δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν δέκα ἐξ ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἀτυχήματος ἢ τῆς ἐναρξέως τῆς ἀσθενείας.

3. Ἐφ' ὅσον ἐξ ἄλλου, ὑπάρχει καὶ ἰσχύει διὰ τοὺς ἐργάτας θαλάσσης, τῆς χώρας ὅπου τὸ πλοῖον εἶναι νηολογημένον, σύστημα ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας ἢ σύστημα ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως ἀτυχημάτων ἢ σύστημα ἀποζημιώσεως τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας ἢ ἐθνικὴ νομοθεσία δύναται νὰ προβλέπῃ:

α) Ὅτι ὁ ἐφοπλιστὴς παύει εὐθυνόμενος ἐναντι ἀσθενοῦς ἢ τραυματίου, ἐφ' ἧς τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον δικαιούται ἰατρικῆς ἀντιλήψεως δυνάμει τοῦ συστήματος ἀσφαλίσεως ἢ ἀποζημιώσεως.

β) "Ότι ὁ ἐφοπλιστὴς παύει εὐθιγόμενος ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ νόμου διὰ τὴν χορηγήσιν ἱατρικῆς ἀντιλήψεως δυνάμει τοῦ συστήματος ἀσφαλίσεως ἢ ἀποζημιώσεως τῶν δικαιούχων τοῦ ἐν λόγῳ συστήματος καὶ ὅταν ἀκόμη αὐτὸς ὁ ἀσθενὴς ἢ τραυματισθεὶς δὲν καλύπτεται ὑπὸ τοῦ συστήματος τούτου, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι δὲν ἀποκλείεται λόγῳ οἰασθῆποτε περιοριστικῆς διατάξεως ἀφορώσης ἰδίᾳ τοὺς ἀλλοδαποὺς ἐργαζομένους ἢ τοὺς ἐργαζομένους τοὺς μὴ διακείμενους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὅπου τὸ πλοῖον εἶναι νηολογημένον.

* Ἄρθρον 5.

1. Ὅσάκις ἡ ἀσθένεια ἢ τὸ ἀτύχημα συνεπάγεται ἀνεκνότητα δι' ἐργασίαν, ὁ ἐφοπλιστὴς δέον νὰ καταβάλῃ :

α) Ὀλόκληρον τὸ ἡμερομίσθιον, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ ἀσθενὴς ἢ ὁ τραυματίας παραμένει ἐπὶ τοῦ πλοίου.

β) Ὀλόκληρον τὸ ἡμερομίσθιον ἢ τμημα αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας, ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἀποβιβάσεως ἐφ' ὅσον ὁ ἀσθενὴς ἢ ὁ τραυματίας ἔχει οἰκογενειακὰς ὑποχρεώσεις, μέχρις ἰάσεως αὐτοῦ ἢ μέχρις ὅτου διαπιστωθῇ ὅτι ἡ ἀσθένεια ἢ ἡ ἀναπηρία δέον νὰ χαρακτηρισθῶν ὡς διαρκεῖς.

2. Ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία δύναται ἐν τούτοις νὰ περιορίσῃ τὴν εὐθύνην τοῦ ἐφοπλιστοῦ ὡς πρὸς τὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καταβολὴν τοῦ ἡμερομισθίου, εἰς πρόσωπον τὸ ὁποῖον ἔχει ἀποβιβάσθῃ τοῦ πλοίου, ἐντὸς χρονικῆς περιόδου οὐχὶ μικροτέρας τῶν 16 ἐβδομάδων τοῦλάχιστον, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἀτυχήματος ἢ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀσθενείας.

3. Ἐφ' ὅσον ἄλλως τε ὑπάρχει σύστημα ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας ἢ σύστημα ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως ἀτυχημάτων ἢ σύστημα ἀποζημιώσεως τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας ἰσχυρὸν διὰ τοὺς ἐργάτας θαλάσσης εἰς τὸ ἐδάφος ὅπου ἔχει νηολογηθῇ τὸ πλοῖον, ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία δύναται νὰ προβλέπῃ :

α) "Ότι ὁ ἐφοπλιστὴς παύει εὐθιγόμενος ἐναντι τοῦ ἀσθενοῦς ἢ τοῦ τραυματίου, ἐφ' ἧς τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον δικαιούται παροχῶν εἰς χρῆμα, δυνάμει συστήματος ἀσφαλίσεως ἢ ἀποζημιώσεως.

β) "Ότι ὁ ἐφοπλιστὴς παύει εὐθιγόμενος ἐφ' ἧς ὁ νόμος προβλέπει περὶ χορηγήσεως παροχῶν εἰς χρῆμα δυνάμει συστήματος ἀσφαλίσεως ἢ ἀποζημιώσεως τῶν δικαιούχων τοῦ συστήματος τούτου, καὶ ὅταν ἀκόμη ὁ ἀσθενὴς ἢ ὁ τραυματίας δὲν καλύπτεται αὐτός, ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ συστήματος, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι οἱ ἐν λόγῳ δικαιούχοι δὲν ἀποκλείονται τούτου, λόγῳ οἰασθῆποτε περιοριστικῆς διατάξεως ἀφορώσης ἰδίᾳ τοὺς ἀλλοδαποὺς ἐργαζομένους ἢ τοὺς ἐργαζομένους τοὺς μὴ διακείμενους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὅπου τὸ πλοῖον εἶναι νηολογημένον.

* Ἄρθρον 6.

1. Ὁ ἐφοπλιστὴς βαρύνεται μὲ τὰ ἐξῆδη ἐπαναπατρισμοῦ παντὸς ἀσθενοῦς ἢ τραυματίου ἀποβιβαθέντος κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πλοῦ, λόγῳ ἀσθενείας ἢ ἀτυχήματος.

2. Ὁ λιμὴν ἐπαναπατρισμοῦ δέον νὰ εἶναι :

α) Ἡ ὁ λιμὴν τῆς προσλήψεως.

β) Ἡ ὁ λιμὴν τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου.

γ) Ἡ λιμὴν εὐρισκόμενος εἰς τὴν χώραν τοῦ ἀσθενοῦς ἢ τοῦ τραυματίου ἢ εἰς τὴν χώραν ἐξ ἧς προέρχεται ὁ ἀσθενὴς ἢ ὁ τραυματίας.

δ) Ἡ ἄλλος λιμὴν ὀριζόμενος διὰ συμφωνίας μεταξὺ ἐφ' ἑνὸς τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ ἐφ' ἑτέρου τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ ἐφοπλιστοῦ, τῆ ἐγκρίσει τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς.

3. Τὰ ἐξῆδη τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ, δέον νὰ περιλαμβάνουν ἕλας τὰς δαπάνας τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν μεταφορὰν, τὴν στέγασιν καὶ τὴν διατροφήν τοῦ ἀσθενοῦς ἢ τοῦ τραυματίου, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου ὡς καὶ τὰς δαπάνας συντηρήσεως τοῦ ἀσθενοῦς ἢ τοῦ τραυματίου, μέχρι τῆς ὀρισθείσης διὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἡμέρας.

4. Ἐφ' ὅσον ὁ ἀσθενὴς ἢ ὁ τραυματίας εἶναι ἱκανὸς δι' ἐργασίαν, ὁ ἐφοπλιστὴς δύναται νὰ ἀπαλλάσσεται τῆς εἰς ἐυ-

ρος τοῦ παροχῆς ἐπαναπατρισμοῦ προικθέντων εἰς αὐτὸν κατάλληλον ἀπασχόλησιν ἐπὶ πλοίου κατευθυνομένου εἰς ἕνα τῶν, ἐν τῇ 2α παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, προβλεπομένων λιμένων.

* Ἄρθρον 7.

1. Ὁ ἐφοπλιστὴς δέον νὰ ἐκρύνεται μὲ τὰ ἐξῆδη κηδείας, ἐν περιπτώσει θανάτου ἐπελθόντος ἐν πλοῖ ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου ἐπελθόντος εἰς τὴν ἕρπᾶν, ὅσάκις ὁ θανὼν ἔχει ἀξίωσιν, κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου του, ἐπὶ τῆς εἰς ἕκαστον τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἀντιλήψεως.

2. Ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία δύναται νὰ προβλέπῃ τὴν, μὲτω ἀσφαλιστικῶν τινῶν ὀργανισμῶν πληρωμῆν, τῶν ἐκρυνουσῶν τὸν ἐφοπλιστὴν δαπανῶν, ὅσάκις τὸ σύστημα τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἢ ἀποζημιώσεως συνεπάγεται παροχὴν δι' ἐξῆδη κηδείας.

* Ἄρθρον 8.

Ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία δέον νὰ ἀπαιτῇ παρὰ τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του ὅπως λαμβάνη μέτρα διὰ τὴν διαφυλάξιν τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου καταλειφθέντων πραγμάτων ὑπὸ τοῦ ἀσθενοῦς, τοῦ τραυματίου ἢ τοῦ θανόντος περὶ ὧν ἡ παρούσα Σύμβασις.

* Ἄρθρον 9.

Ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία δέον νὰ προβλέπῃ πρὸς ἐξασφάλισιν ταχέως καὶ ὀλιγοδαπάνου λύσεως τῶν ἀμφισβητήσεων αἱ ὁποῖαι δύναται νὰ προκύβουν ἐκ τῶν, δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὑποχρεώσεων τοῦ ἐφοπλιστοῦ.

* Ἄρθρον 10.

Ὁ ἐφοπλιστὴς δύναται νὰ ἐξαίρηται τῶν ὑποχρεώσεων περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 4, 6 καὶ 7 τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἐν ἧ μέρει ἔχουν αὐταὶ ἀναληφθῆ ὑπὸ τῶν δημοσίων ἀρχῶν.

* Ἄρθρον 11.

Ἡ παρούσα Σύμβασις ὡς καὶ αἱ ἐθνικαὶ νομοθεσίαι, εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὰς δυνάμεις τῆς παρούσης Συμβάσεως ὀφειλομένης παροχῆς, δέον νὰ ἐρμηνεύωνται καὶ νὰ ἐφαρμόζωνται, κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα ἰσότητα δικαιωμάτων εἰς πάντας τοὺς ἐργάτας θαλάσσης ἄνευ διακρίσεως ἐθνικότητος διαμονῆς ἢ φυλῆς.

* Ἄρθρον 12.

Ἡ παρούσα Σύμβασις δὲν εἶναι παντάπασιν νόμον, ἀπόφασιν, ἔθιμον ἢ συμφωνίαν μεταξὺ ἐφοπλιστῶν καὶ ἐργατῶν θαλάσσης, ἐφ' ὅσον ἐξασφαλίζουν ὅρους εὐνοϊκωτέρους τῶν, ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει, προβλεπομένων.

* Ἄρθρον 13.

1. Εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὰ ἐξῆδη περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 35 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Διεθνούς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας, πᾶν Μέλος τῆς Ὀργανώσεως ἐπικυροῦν τὴν παρούσαν Σύμβασιν δέον νὰ συνοδεύῃ τὴν ἐπικυρώσιν του διὰ δηλώσεως καθύστερης γνωστά :

α) Τὰ ἐξῆδη εἰς τὰ ὅποια ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐφαρμόσῃ ἄνευ τροποποιήσεων τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως.

β) Τὰ ἐξῆδη εἰς τὰ ὅποια ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως, μετὰ τροποποιήσεων καὶ εἰς τί συνίστανται αἱ ἐν λόγῳ τροποποιήσεις.

γ) Τὰ ἐξῆδη εἰς τὰ ὅποια ἡ Σύμβασις καθίσταται ἀνεφάρμοστος καὶ ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει τοὺς λόγους οἵτινες τὴν καθίσταν ἀνεφάρμοστον.

δ) Τὰ ἐξῆδη διὰ τὰ ὅποια ἐπιφυλάσσεται νὰ ἀποφασίσῃ.

2. Αἱ εἰς τὰ ἐξῆδη α' καὶ β' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἀρθροῦ μνημονευόμεναι ὑποχρεώσεις, θεωροῦνται μέρος ἀναπόσπαστον τῆς ἐπικυρώσεως καὶ ἐπάρχοντα τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα.

3. Πᾶν Μέλος δύναται διὰ νεωτέρως δηλώσεως νὰ παρατηρηται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν, εἰς τὴν προηγουμένην αὐτοῦ δη-

λωσιν και δυνάμει τῶν ἐδαφίων β', γ' ἢ δ' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀναφερομένων ἐπιφυλάξεων.

Ἄρθρον 14.

Αἱ ἐπίσημοι ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀνακοινούνται πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἐργασίας παρ' οὗ καὶ καταχωρίζονται.

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις δεσμεύει μόνον τὰ Μέλη τῆς Διεθνoῦς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας ὃν ἡ ἐπικύρωσις ἔχει καταχωρισθῆ εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας.

2. Τίθεται ἐν ἰσχύϊ δώδεκα μῆνας μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καταχώρισιν τῶν ἐπικυρώσεων δύο Μελῶν.

3. Ἀκολούθως ἡ Σύμβασις αὕτη ἄρχεται ἰσχύουσα δι' ἕκαστον Μέλος δώδεκα μῆνας ἀφ' ἧς καταχωρισθῆ ἡ ἐπικύρωσις αὐτῆς.

Ἄρθρον 16.

Εὐθὺς ὡς καταχωρισθoῦν εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας αἱ ἐπικυρώσεις δύο Μελῶν τῆς Διεθνoῦς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἐργασίας, γνωστοποιεῖ τοῦτο εἰς πάντα τὰ Μέλη τῆς Διεθνoῦς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας. Γνωστοποιεῖ ὡσαύτως πρὸς αὐτὰ τὴν καταχώρισιν τῶν ἐπικυρώσεων αἵτινες ἀνακοινούνται εἰς αὐτὸν μεταγενεστέρως ὑπὸ πάντων τῶν λοιπῶν Μελῶν τῆς Ὀργανώσεως.

Ἄρθρον 17.

1. Πᾶν Μέλος ἐπικυροῦν τὴν παρούσαν Σύμβασιν δύναται νὰ καταγγέλλῃ αὐτὴν μετὰ πάροδον δεκαετίας, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς διὰ πράξεως ἀνακοινομένης εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἐργασίας καὶ ὑπ' αὐτοῦ καταχωριζομένης. Ἡ καταγγελία ἔχει ἀποτελέσματα μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως αὐτῆς εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας.

2. Πᾶν Μέλος ἐπικυροῦν τὴν παρούσαν Σύμβασιν ὕπερ ἐντὸς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ μνημονευμένης δεκαετίας, δὲν ἔχει κάμει χρῆσιν τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου, προβλεπομένης δυνατότητος καταγγελίας, δεσμεύεται διὰ μίαν νέαν δεκαετίαν καὶ συνεπῶς δύναται νὰ καταγγέλλῃ τὴν παρούσαν Σύμβασιν ἐπὶ τῇ λήξει ἐκάστης δεκαετίας ὑπὸ τούς, ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, προβλεπομένους ὅρους.

Ἄρθρον 18.

Ἐπὶ τῇ λήξει ἐκάστης δεκαετίας ὑπολογιζομένης ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἐργασίας βέον ὅπως ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Γενικὴν Συνδιάσκεψιν ἐκθεσιν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ ἀποφασίζει ἂν συντρέχῃ περίπτωσις ἀναγκαστικῆς εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Συνδιασκέψεως θέματος ὀλιγῆς ἢ μερικῆς ἀναθεωρήσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 19.

1. Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Συνδιάσκεψις ἤθελεν ἀποδεχθῆ νεωτέραν Σύμβασιν ἐπαγομένην ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀναθεωρησιν τῆς παρούσης καὶ ἐκτὸς ἂν ἡ νεωτέρα Σύμβασις ὀρίζει ἄλλως:

α) Ἡ ἐπικύρωσις, ὑπὸ Μέλους τῆς νεωτέρας Συμβάσεως τῆς ἀναθεωρούσης τὴν παρούσαν ἐπάγεται αὐτοδικαίως, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω 17 ἄρθρου, ἄμεσον καταγγελίαν τῆς παρούσης Συμβάσεως ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι ἔχει τεθῆ ἐν ἰσχύϊ ἡ ἀναθεωρούσα ταύτην νέαν Σύμβασιν.

β) Ἄφ' ἧς ἡ ἐπάγουσα τὴν ἀναθεώρησιν νέαν Σύμβασιν τεθῆ ἐν ἰσχύϊ ἡ παρούσα Σύμβασις παύει νὰ εἶναι δεκτικὴ ἐπικυρώσεως ὑπὸ τῶν Μελῶν.

2. Ἡ παρούσα Σύμβασις παραμένει ἐν τούτοις ἐν ἰσχύϊ, ὑπὸ τὸν τύπον καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, διὰ τὰ Μέλη ἅτινα ἐπικυρώσαντα αὐτὴν, δὲν ἤθελον ἐπικυρώσει τὴν ἀναθεωρούσαν ταύτην νέαν Σύμβασιν.

Ἄρθρον 20.

Τὸ γαλλικὸν καὶ ἀγγλικὸν κείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως, εἶναι ἐξ ἴσου αὐθεντικὰ.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(2)

Περὶ χρηματοδοτήσεως ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων ὑπὸ τῶν Ἐμπορικῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν Τραπεζῶν ἐπενδύσεων, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἀποφ. τῆς Ν. Ε. (συν. 1422)1)30.7.66, 1451)9)19.4.67 καὶ 1486)8)20.1.68).

(Ἀπόσπασμα πρακτικῶν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1493)2.4.68 συνεδριάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς).

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἀνάγκην διευρύνσεως τῶν πρὸς τὰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις παρεχόμενων πιστωτικῶν διευκολύνσεων διὰ τὴν ἐπι περαιτέρω ἀνάπτυξιν τοῦ ξενοδοχειακοῦ δυναμικοῦ τῆς Χώρας, ἀπεφασισεν:

Τροποιοῦσα καὶ συμπληροῦσα ἐν προκειμένῳ τὴν ἀπόφασίν τῆς (συν. 1422)1)30.7.66) τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἐδαφίου 8 («Ξενοδοχειακαὶ Ἐπιχειρήσεις» τῆς V παραγράφου τοῦ τετάρτου κεφαλαίου τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συμπληρώθη διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 1451)9)19.4.1967 καὶ 1486)8)20.1.68 ἀποφάσεων τῆς, ὡς ἀκολούθως:

8. Ξενοδοχειακαὶ Ἐπιχειρήσεις:

1. Παρέχεται ἡ εὐχέρεια εἰς τὰς ἐμπορικὰς τραπέζας καὶ τὰς τραπέζας ἐπενδύσεων ὅπως χρηματοδοτοῦν ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, διὰ τοὺς κάτωθι σκοποὺς:

α) Πρὸς ἀνέγερσιν ἢ ἐπέκτασιν τῆς εἰς κλίνας δυναμικότητος ξενοδοχειακῶν μονάδων μετὰ τῶν συναρῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῶν.

β) Πρὸς ἀνέγερσιν, ἐπέκτασιν ἢ ἐκσυγχρονισμόν ἀνεξαρτήτων, μὴ συνδεομένων πρὸς ξενοδοχεῖα ἢ τουριστικὰ, ξενοδοχειακῆς κατὰ θάσιν φύσεως συγκροτήματα, ἐγκαταστάσεων ἐστίασεως, ἀναψυχῆς καὶ ψυχαγωγίας.

γ) Πρὸς συμπλήρωσιν, ἐκσυγχρονισμόν, συντήρησιν ὑφισταμένων ξενοδοχειακῶν μονάδων καὶ ἐγκαταστάσεων.

δ) Δι' ἐξόφλησιν ὀφειλῶν πρὸς τρίτους δημιουργηθειῶν ἐκ τῆς ἀνάγκης ἀποπερατώσεως ἐντὸς τοῦ ἔτους 1967 μόνον ξενοδοχειακῶν μονάδων καὶ διὰ ποσὰ μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ 10ο)ο τοῦ ὅλου ἔργου κατασκευῆς (ἄνευ ἀξίας οἰκοπέδου).

2. Τὰ ἀνωτέρω δάνεια θὰ παρέχωνται ὑπὸ τὰς ἀκολούθους προϋποθέσεις καὶ ὅρους:

α) Κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ καὶ ἐγκρίσεως ὑπ' αὐτοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ δαπάνης τοῦ ἔργου ἢ ἐφαρμογῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐγκριθέντος τυπικοῦ Προϋπολογισμοῦ κόστους (κατὰ διαδικασίαν, προϋποθέσεις καὶ ὅρους καθοριστέον ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Ὀργανισμοῦ).

β) Ἐφ' ὅσον ἡ χρηματοδότησις ἀφορᾷ εἰς τὴν κάλυψιν δαπανῶν ἀγορᾶς εἰδῶν ἐπιπλώσεως θὰ περιορίζεται μόνον εἰς εἶδη ἐργαζομένου κατασκευῆς.

γ) Δι' ἐγκαταστάσεις εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Δήμων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Ρόδου (ἐξαιρουμένης τῆς περιοχῆς τοῦ Συνοικισμοῦ Κρητικῶν καὶ ἐπέκεινα) καὶ ἐφ' ὅσον τὸ ὄσον τοῦ δανείου ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 10 ἐκατ. δραχμ. θὰ πρέπει νὰ ζητηθῆ προηγουμένως εἰδικὴ ἐγκρίσις τῆς Υποεπιτροπῆς Πιστώσεων τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

δ) Ὁ χρηματοδοτούμενος θὰ πρέπει νὰ μετέχῃ εἰς τὴν δαπάνην κατὰ ποσοστὸν τοῦλάχιστον 20ο)ο περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἀξίας τοῦ οἰκοπέδου.

Ἐφ' ὅσον ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν ἐκ λόγων ἀσφαλείας τῶν πιστώσεων παρέχεται ποσοστὸν δανείου μικρότερον τοῦ 80ο)ο τῆς συνολικῆς δαπάνης, κρίνεται δὲ ὑπὸ τοῦ Ε.Ο.Τ. ἀνεπάρκεια ἢ ἀνεπιδοτότητα τοῦ ἐνδιαφερομένου με μεγαλύτερον ποσοστὸν ἐντὸς πάντοτε τοῦ ὀρίου τούτου (80ο)ο), δύναται ὁ Ε.Ο.Τ. ἢ